

ROMÂNIA

Dosar nr. /2008

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA-CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA Nr. ..

Ședința din Camera de Consiliu de la 07 Iulie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pronunțarea rezultatului dezbaterilor ce a avut loc în ședința publică din 02.02.2007 privind pe reclamanta SC SRL și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE GORJ.

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită din ziua dezbaterilor.

Deliberând, tribunalul pronunță următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față reclamanta SC SRL a solicitat ca în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj să se dispună anularea deciziei nr. 2008 prin care a fost respinsă în totalitate contestația împotriva măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. Tg Jiu prin decizia de impunere 25.10.2007 întocmită pe baza constatărilor din raportul de inspecție fiscală încheiat la ..2007.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că TVA-ul suplimentar stabilit de pârâtă corespunde unui număr de facturi de livrare de produse (lemn de foc) în Comunitatea Europeană și care în conformitate cu art. 143 alin 2 din L 571/2003 sunt scutite de taxe dacă sunt îndeplinite cumulativ o serie de condiții impuse de acest articol precum și de art. 10 alin 1 din Ordinul 2222/2006.

În baza acestor prevederi reclamanta a apreciat că documentele anexate contestației la D.G.F.P. Gorj o îndreptățesc să considere că toate condițiile impuse de actele normative au fost îndeplinite întrucât livrările efectuate în C.E. să fie scutite de TVA.

Reclamanta nu deține comunicarea prev. de art. 143 alin 2 din L 571/2003 dar atașat contestației depusă la DGFP a depus comunicări ale Biroului de Informație Externe din cadrul DGFP Gorj și Hunedoara din care rezultă că toți beneficiarii extracomunitari ai reclamantei au atribuit cod fiscal valabil, conform art. 10 alin 1 din Ordinul 2222/2006.

Din cele facturi care fac obiectul litigiului, doar nu dețin notificat dintr-o simplă eroare de redactare a furnizorului codul de TVA și deci doar acestea fac subiectul contestației, însă în conformitate cu lit. c alin 1 din art. 10 al Ordinului 2222/2006, reclamanta a atașat contestației extrase de cont ce menționează plătitorul, factura care este achitată și valoarea ei, făcându-se mențiunea că toate transportele s-au făcut cu tirul comandat și achitat de beneficiar, ceea ce înseamnă că documentele aferente transporturilor se află la transportator sau la beneficiarii transporturilor.

Chiar și amenda aplicată de pârâtă pentru că „ agentul economic verificat nu a depus la organul fiscal competent declarația recapitulativă privind livrările intracomunitare conform modelului stabilit de MEC ” conduce la ideea că inspecția fiscală a stabilit efectuarea de către reclamantă a livrărilor de bunuri în C.E.

Cel de-al doilea capăt de cerere vizează faptul că pârâta a susținut că reclamanta nu a depus declarația 100 aferentă obligațiilor către bugetul statului pentru luna august 2005, lucru absolut inexact întrucât aceasta a fost înregistrată la pârâtă cu nr. /06.10.2005, fiind achitate debitele cu ordinele de plată 11- 15 din 29.12.2005, vizate de bancă.

Cu toate aceste documente depuse pârâta în răspunsul la contestație susține că reclamanta nu a întocmit și nu a depus declarația, așa încât s-a impus la plată debitul dar și majorările de întârziere din septembrie 2005 la zi.

Reclamanta susține că nu contestă debitele (mai ales că ele au fost raportate de societate conform declarației și au fost achitate ulterior) ci contestă recrearea de către pârâtă a debitului și calculul majorărilor din septembrie 2005 până în ziua definitivării controlului.

În dovedirea acțiunii reclamanta a atașat cele facturi, decizia de impunere, contestația adresată pârâtă la 21.11.2007, decizia nr. /2008, răspunsul nr. din 05.11.2007 al pârâtei, declarația o sută înregistrată la pârâtă la 06.10.2005.

Prin întâmpinare pârâta a solicitat respingerea acțiunii ce vizează TVA în sumă de lei stabilit suplimentar întrucât o parte din facturi nu aveau înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru, respectiv reclamanta nu a putut prezenta documentele necesare pentru justificarea scutirii de TVA conform Ordinului 2222/2006.

În cauză sunt incidente disp. art. 143 alin 2 lit a din L 571/2003 și art. 10 alin 1 din Ordinul 2222/2006 dar reclamanta nu a prezentat aceste documente nici cu ocazia inspecției fiscale și nici în susținerea contestației așa încât în mod corect organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de scutire de TVA.

Privind cererea ce vizează c.a.s. reținută de la asigurați (lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (lei), contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (lei), contribuția individuală de asigurări pentru sănătate reținută de la asigurați (lei), s-a susținut de către pârâtă că reclamanta nu le-a declarat și astfel se datorează și accesorii, fiind încălcate disp. art. 82 alin 3 din OG 92/2003.

La întâmpinare pârâta a atașat raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere.

Reclamanta a răspuns întâmpinării, menținându-și punctul de vedere exprimat în acțiune, fiind depuse și avizele de însoțire a mărfii.

Pârâta și-a completat întâmpinarea , dar de această dată a precizat că dreptul de scutire de TVA a facturilor fiscale de livrare intracomunitară de material lemnos nu a fost acordat întrucât facturile fiscale nu au fost contabilizate de agentul economic, o parte neavând înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru. Pe de altă parte reclamanta nu a înregistrat în mod corect contribuțiile datorate statului pentru luna august 2005, punctul de vedere al reclamantei fiind similar cu cel al echipei de control la data efectuării acestuia.

Luând în examinare acțiunea de față raportat la susținerile părților și înscrisurilor depuse, tribunalul constată următoarele;

Prin raportul de inspecție fiscală întocmit de pârâtă s-a reținut în ceea ce privește TVA-ul că pentru livrările intracomunitare efectuate de reclamantă cu facturile ce sunt nominalizate în anexa 2 nu se acordă dreptul de scutire de TVA întrucât așa cum rezultă din nota explicativă dată de administratorul firmei și din verificarea documentelor prezentate, comunicarea coduri de înregistrare în scopuri de TVA a societăților respective cât și a documentelor necesare pentru a justifica scutirea de TVA în conformitate cu art. 10 alin 1 din Ordinul nr. 2222, nu au putut fi prezentate echipei de inspecție fiscală.

Pe de altă parte pentru contribuțiile sociale s-a reținut prin raport că în ceea ce privește luna august 2005 declarațiile nu au fost corecte.

17008

Contestația formulată de reclamantă a fost respinsă de pârâtă prin decizia nr. / din 03.01.2008, în ceea ce privește capătul de cerere pentru TVA stabilit suplimentar în sumă de lei reținându-se că nu s-a acordat dreptul de scutire de TVA, taxă aferentă facturilor fiscale de livrare intracomunitară de material lemnos întrucât din verificarea documentelor prezentate s-a constatat că facturile fiscale nu aveau menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru, pe de altă parte agentul economic nu a putut prezenta documente care să ateste că bunurile au fost transportate din România într-un alt stat membru sau alte documente ca de exemplu; contractul / comanda de vânzare - cumpărare sau documente de asigurare.

În ceea ce privește soluționarea prin decizia contestată a cererii privind contribuțiile sociale, pârâta a susținut că agentul economic nu a declarat aceste contribuții și deci sunt justificate și majorările de întârziere aferente debitului.

Prin întâmpinare pârâta și-a susținut punctul de vedere, în ceea ce privește TVA-ul dar și contribuțiile sociale, exprimat prin decizia nr. 1/2008.

S-a formulat o completare la întâmpinarea inițial depusă, pârâta a susținut că reclamanta nu a prezentat documentele legale pentru justificarea scutirii de TVA conform Ordinul nr. 2222/2006 și că reclamanta nu ar fi înregistrat corect contribuțiile datorate statului pentru luna august 2005.

Ceea ce se analizează în prezenta cauză este decizia nr. /2008 și motivele pentru care contestația a fost respinsă așa cum ele apar în aceasta.

Astfel, în ceea ce privește TVA în sumă de lei stabilit suplimentar prin raportul de inspecție fiscală, tribunalul constată că nu există la dosar nici o dovadă că cele facturi nu au fost contabilizate de agentul economic, ba mai mult reiese din modul de redactare al deciziei că s-au prezentat aceste facturi ce au fost supuse controlului inspecției fiscale.

Este adevărat că din cele facturi două din ele nu sunt complete, în sensul că nu conțin codul de TVA al furnizorului pentru beneficiarii cărora reclamanta le-a livrat material lemnos (în speță facturile nr. 005 din 08.05.2007 și 006 din aceeași dată) dar acestea se completează cu adresa nr. 64 din 26.06.2007 (fila 29) ce a fost emisă unui alt beneficiar din România de DGFP Hunedoara și cu adresa nr. 25 din 05.11.2007 emisă către reclamantă de DGFP Gorj, din coroborarea acestora rezultând că furnizorilor cărora le-a fost livrat materialul lemnos dețin un cod valabil de identificare în scopul de TVA.

În aceste condiții se concluzionează că operațiunea în sine, în condițiile în care cumpărătorul dintr-un alt stat membru al U.E. deține cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, este scutită de taxă și se justifică cu cele 9 facturi fiscale, adresele emise de DGFP Hunedoara și DGFP Gorj, avizele de însoțire a mărfii depuse de reclamantă la dosar precum și extrasele de cont care fac dovada achitării contravalorii mărfii de acești beneficiari.

Sunt deci îndeplinite dispozițiile art. 143 alin 2 lit a din L 571/2003 precum și art. 10 alin 1 din Ordinul 2222/2006 de aplicare a art. 143 din codul fiscal, așa încât se constată că pârâta trebuia să acorde scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate de reclamantă către furnizorii din U.E., pentru cele 9 facturi fiscale depuse în copie conform originalului de către reclamantă.

Se concluzionează că suma de lei TVA stabilită suplimentar de echipa de inspecția fiscală nu este datorată, în sprijinul acestei soluții fiind și disp. art. 213 alin 4 din OG 92/2003, în soluționarea contestației de către organul competent (și evident de către instanță) contestatorul putând să depună probe noi în susținerea cauzei, asupra cărora urmează să se pronunțe organul de soluționare competent, după caz.

În ceea ce privește cererea agentului economic privind contribuțiile sociale (reținute de la asigurați și datorate de angajator) aferente lunii august 2005, urmează să se rețină că prin decizia nr. /2008 pârâta a stabilit „acestea nu s-au declarat”, însă în realitate reclamantul le-a declarat și le-a plătit cu întârziere, în acest sens fiind ordinele de plată nr. 11 - 15 din 29.12.2005, declarația

În situația expusă este evident că reclamanta datorează doar accesoriile calculate între data scadenței 25.09.2005 și cea a plății 29.12.2005, neavând relevanță susținerea pârâtei din întâmpinare conform căreia „agentul economic nu a declarat corect debitele” întrucât ceea ce se cenzurează în prezenta cauză este decizia nr. 1/2008 și motivele pentru care cererea reclamantei ce vizează ce vizează contribuțiile sociale a fost respinsă.

Pentru motivele expuse contestația reclamantei se privește ca întemeiată și în baza art. 218 din OG 92/2003 va fi admisă, fiind anulată în parte decizia nr. 1/03.01.2008 în sensul că exonerează reclamanta de plata de TVA în sumă de lei, urmând a se menține în privința contribuțiilor sociale doar accesoriile calculate între data scadenței 25.09.2005 și cea a plății 29.12.2005.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite contestația formulată de SC SRL cu sediul în Tg Jiu, str. , județul Gorj împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Gorj cu sediul în TG Jiu, str. Siretului, nr. 6, județul Gorj.

Anulează în parte decizia nr. 1/03.01.2008 în sensul că exonerează reclamanta de plata TVA în sumă de lei, urmând a se menține în privința contribuțiilor sociale doar accesoriile calculate între data scadenței 25.09.2005 și cea a plății 29.12.2005.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 07 Iulie 2008 la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Dosar nr. /2007 (Număr în format vechi . 2007)

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL GORJ
 SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA Nr. :
 Ședința publică de la 02 Iulie 2008
 Completul compus din:
 PREȘEDINTE C
 Grefier :

Pe rol pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din data de 14.05.2008 privind pe reclamanta P.F. și pe pârâta D.G.F.P. GORJ, având ca obiect contestația împotriva deciziei nr. /2007.
 La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu au lipsit părțile.
 Procedura legal îndeplinită din ziua dezbaterilor.

INSTANȚA

Asupra cauzei de față,
 Prin cererea de față, adresată acestei instanțe la data de 26.06.2007, reclamanta , cu sediul în mun. g-Jiu a contestat decizia nr. /14.06.2007 emisă de biroul pentru soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Gorj, prin care i s-a respins ca neîntemeiată plângerea împotriva adresei de impunere nr. /02.05.2007.

În motivarea contestației reclamantul a susținut, în esență, că în mod nejustificat prin concluziile raportului de inspecție fiscală, document fiscal ce a stat la baza impunerii sumelor contestate, s-a concluzionat că nu a prezentat procese verbale de casare sau bonuri de consum pentru bunuri, că bunurile achiziționate în anul 2006 nu pot fi clasificate ca active amortizabile, că nu sunt justificate cheltuieli e cu combustibilul pentru deplasarea cu autoturismul proprietatea persoanei fizice în interesul desfășurării activității PF , întrucât reclamantul a prezentat documente justificative, a dat explicații, iar natura activității prestată de PF , în baza autorizației nr.904 din 27.06.2002, o reprezintă o formă specială de prestări servicii de natura Multi Level Marketing; mai susține reclamantul că pentru stocul de marfă rămas nevalorificat la data de 31.12.2006 a întocmit procese-verbale de consum, care din eroare au rămas neînregistrate în contabilitate, că obiectele de inventar achiziționate pentru prezentări la promovarea ofertei de produse nu trebuie considerate ca fiind „marfă” și, în consecință, venituri, ci trebuie considerate active amortizabile.

În cursul judecării cauzei reclamantul și-a precizat acțiunea, în sensul că a indicat că nu este de acord cu stabilirea în sarcina sa a sumelor de lei reprezentând TVA și lei reprezentând accesorii, întrucât:

- datorită tipului special de activitate prestată, care presupune activități de studiere a pieței, aprecierea cererii, promovarea de produse și crearea de rețele specifice de distribuire, organizarea și participarea la seminarii naționale și internaționale este obligatorie, nefiindu-i imputabil reclamantului că organizatorii unor asemenea evenimente solicită plata taxei de participare în avans și, fiind normal ca, din punct de vedere contabil cheltuiala efectuată în anul 2006 cu o asemenea taxă să fie înregistrată în contabilitatea anului 2006, chiar dacă seminarul, efectiv urma a se desfășura în anul 2007; susține reclamantul că, de altfel, după încetarea activității

- în decembrie 2006, activitatea specifică a fost continuată de dar în formă organizată a S.C.

S.R.L.;

- în mod greșit organele fiscale nu au acceptat deducerea sumei de lei ca și cheltuieli aferente anului 2006, constând în stoc de marfă nevalorificat la data de 31.12.2006, întrucât această sumă se compune din contravaloarea a trei obiecte de inventar, toate trei cu o valoare totală de lei, iar restul din contravaloarea unor produse de promovare consumabile și degradabile; susține reclamantul că cele trei obiecte de inventar, în fapt un set de vase și două sisteme de tratare a apei e Spring, și-au pierdut valoarea prin utilizarea lor în procesul de promovare a produsului, prin probarea continuă și nu mai pot fi valorificate prin vânzare, iar pentru restul bunurilor există procesele verbale de dare în consum pe care reclamantul nu le-a prezentat la control întrucât le-a rătăcit, dar le-a găsit ulterior.

În cauză a formulat întâmpinare pârâta, solicitând respingerea acțiunii, cu motivarea că aceasta este neîntemeiată, întrucât prin raportul de inspecție fiscală au fost stabilite obligații fiscale în cuantum total de lei, din care lei TVA și lei majorări de întârziere, iar suma de lei TVA este compusă din lei provenit din diminuarea TVA de recuperat prin neacceptarea la deducere a cheltuielilor reprezentând taxa de participare la seminarii, iar lei ca urmare a valorificării stocului de marfă rămas nevalorificat la data de 31.12.2006.

Pârâta consideră că reclamantul nu a respectat dispozițiile Legii nr.571/2003 referitoare la condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse și la condițiile de deductibilitate TVA, întrucât în mod greșit reclamantul a dedus în anul 2006 suma de lei reprezentând taxa de participare la seminarii ce urmau să aibă loc în anul 2007.

Mai susține pârâta că reclamantul nu a prezentat documente care să justifice de ce s-ar impune nemajorarea TVA cu suma de lei.

Peñru probațiune reclamantul a solicitat administrarea probelor cu înscrisuri și cu expertiza contabilă.

Astfel, au fost depuse la dosar următoarele înscrisuri în fotocopie: contestația împotriva deciziei de impunere nr. /02.05.2007, decizia de impunere nr. /02.05.2007, decizia nr. /14.06.2007 emisă de biroul pentru soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Gorj, un centralizator de consumuri al pentru anul 2006, un număr de de procese-verbale încheiate în cursul anului 2006 de dare în consum a unor produse, un număr de 28 de procese verbale încheiate în cursul anului 2005 de dare în consum a unor produse, procesul verbal de casare din 28.12.2006, facturile fiscale nr. /28.12.2006 și /27.12.2006, certificatul de înregistrare, dispoziție cu privire la anularea autorizației nr. din 04.11.2003, încheierea nr.6180 din 23.11.2006 de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Gorj, cererea adresată de reclamant către S.C. S.R.L., raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere, nota explicativă a reclamantului.

Expertiza de specialitate contabilă a fost întocmită de expert și a avut ca obiective stabilirea împrejurării dacă facturile aferente cheltuielilor cu seminariile au fost corect înregistrate în contabilitate în raport de activitatea desfășurată de reclamant, dacă cele trei obiecte - un set de vase și două sisteme de tratare a apei e Spring - deși neconsumabile, pot fi casate, iar contravaloarea trebuie dedusă la capitolul „cheltuieli”, să fie calculată contravaloarea produselor consumabile folosite pentru promovare și să se calculeze TVA pe care era obligat reclamantul să-l achite către bugetul statului.

În concluziile raportului de expertiză, menținute chiar și după formularea de către obiecțiuni din partea pârâtei, expertul a arătat că facturile privind cheltuielile cu seminariile au fost scăzute cu respectarea prevederilor art.48 alin.4 lit.b din Legea nr.571/2003 întrucât noua societate comercială a preluat activitatea P.F. și s-a înregistrat ca plătitor de obligații fiscale, că cele trei obiecte de inventar și-au pierdut valoarea prin folosirea lor în procesul de promovare a produsului și în mod corect reclamantul a dedus ca și cheltuială integrală valoarea bunurilor achiziționate, că produsele și materialele de pregătire nu mai există fizic întrucât au fost consumate în desfășurarea activității, iar procesele-verbale de dare în consum îndeplinesc condițiile unui document contabil justificativ, precum și că suma calculată de organele fiscale ca datorată de reclamant, în realitate nu este datorată.

Contestația este întemeiată în parte.

Astfel, potrivit art.48 alin.4 din legea nr.571/2003, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

- a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;
- b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz.

De asemenea, potrivit art. 21 alin.1 din același act normativ, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Așadar, legea impune ca și condiții pe care trebuie să le îndeplinească o cheltuială aferentă activității comerciale realizatoare de venituri, caracteristicile acelei cheltuieli de a fi efectuată în scopul realizării de venituri impozabile, de a fi justificată prin documente și de a fi cuprinsă în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Ori, în cauza dedusă judecării, deplasarea reclamantului la seminarul internațional de la Budapesta era justificată în raport de obiectul său de activitate, fapt necontestat nici de pârâtă, plata taxei de participare este dovedită cu facturile fiscale 1 - , - , - , și I - din anul 2006 și în mod legal, aceste cheltuieli au fost cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Sub acest aspect, contestația reclamantului este întemeiată.

În ce privește susținerile reclamantului referitoare la faptul că, în mod greșit organele fiscale nu au acceptat deducerea sumei de lei ca și cheltuieli aferente anului 2006, constând în stoc de marfă nevalorificat la data de 31.12.2006, întrucât această sumă se compune din contravaloarea a trei obiecte de inventar, toate trei cu o valoare totală de lei, iar restul din contravaloarea unor produse de promovare consumabile și degradabile, acestea nu sunt fondate, cât timp documentele justificative depuse de către reclamant în cursul judecării nu au fost prezentate inspectorilor fiscali la momentul controlului, iar reclamantul nu poate face dovada că aceste documente, care sunt simple înscrisuri sub semnătură privată, nu sunt constituite *pro causa*.

Văzând și dispozițiile art.276 C.pr.civ.,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte contestația promovată de reclamantul , în calitate de reprezentant al , cu sediul în mun. g-Jiu, strada Ana Ipătescu, nr.91, județul Gorj în contradictoriu cu Direcției Generale a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în mun. Tg-Jiu, strada Siretului, nr.6, împotriva deciziei nr. /14.06.2007 emisă de biroul pentru soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Gorj.

Anulează în parte decizia nr. /14.06.2007, numai în ce privește măsurile organelor fiscale de neacceptare a diminuării T.V.A. prin neacceptarea de la deducere a cheltuielilor reprezentând taxe participare la seminarii, achitate în anul 2006.

Exonerează petentul de plata T.V.A. și a penalităților calculate în legătură cu nededucerea taxelor de participare la seminarii.

Respinge cererea privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 02 Iulie 2008.

Președinte,

F.Ș. 10 Iulie 2008